

SLŪJBA SFÂNTŪLVI
IERARH NIFON,
EPISCOPL
CONSTANTIANEI DIN
EGIPT

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun
stihirile Ierarhului Nifon pe 4

Glasul al 2-lea,

Podobie: „Când de pe lemn...”

Viață întocmai cu a
îngerilor petrecând
oarecând, prin bună
viețuire patimile
trupului le-ai supus
minții și vas al harului pe tine
însuți te-ai arătat, cu raza
Duhului îmbogățindu-te; pentru
acestea, cu cetele îngerilor acum
sălășluindu-te, mijlocești mân-
tuirea, fericite Nifone, celor ce te
cântă.

Toate năvălirile vrăjmașului,
Sfinte Nifone, le-ai doborât cu
rugăciunile tale și le-ai făcut să

piară, ca un alt David, fericite,
căci cu praștia rugăciunilor, ca
pe un alt Goliat, pe vrăjmaș l-ai
ucis cu puterea Duhului; pentru
aceasta și cununa biruinței
primind de la Dumnezeu,
împarți milă celor ce te laudă cu
credință.

Rugându-te totdeauna cu
credință, fericite, ai câștigat
dumnezeiasca smerenie, spălân-
du-ți în tot ceasul fața cu lacrimi
și ca un câine socotindu-te,
căzând și ridicându-te, dar fără
a fi biruit; pentru aceasta te-ai
făcut vas al Duhului, rugându-
te, de trei ori fericite, pentru cei
ce te cinstesc, de Dumnezeu
iubitorule.

Răbdând mulțime de ispite,
te-ai făcut virtuos întru toate
isprăvile; pentru aceasta ai

condus poporul și turma pe calea cea cerească, celor ce cad dăruindu-le pocăință și arătându-le cărările slavei, învățându-i să fugă de deznădejde și ca pe nimic să socotească căderile, iar la vreme potrivită să stăruiască în rugăciuni.

Slavă..., Și acum... **glasul al 2-lea:**

Betleeme, pământul Iudeii, locul viețuirii celei după trup, împodobește-ți cu strălucire dumnezeiasca peșteră, în care Dumnezeu Se naște cu trup din Sfânta Fecioară, care nu știe de bărbat, ca să mântuiască neamul nostru.

LA STIHODONĂ

Stihurile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Strălucește steaua acum în peșteră; păstorilor cu îngerii, magilor cu daruri, gătiți-vă a-L întâmpina!

Stih: *Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfânt din muntele cel cu umbră deasă. (Avac. 3: 3)*

Ca să plinească proorociile proorocilor, în Betleem S-a născut Domnul și Edenul a deschis celor din Adam.

Stih: *Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat. (Avac. 3: 2)*

Unge cu mir, Betleeme, ieslea cea sfântă, că întru tine

Stăpânul va să-și tindă razele Dumnezeirii Sale.

Slavă..., Și acum... **glasul al 2-lea:**

Veniți, pământenilor, cu un glas să laudăm neîncetat pe Fecioara, Maica Născătoarea de Dumnezeu, din care Hristos S-a născut.

TROPAR,

glasul al 4-lea:

Păstor de Dumnezeu ales al Bisericii Lui Hristos și propovăduitor de Dumnezeu înțeleptit către căile pocăinței, Sfinte Nifone, i-ai învățat pe cei ce greșesc; mustrat-ai cu rugăciunea ta vicleniile duhurilor necurate și ai strălucit la față ca și Moise de Dumnezeu văzătorul; și acum roagă-te Domnului pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă..., Și acum...

TROPARUL Înainteprăzuirii:
glasul al 4-lea:

Gătește-te, Betleeme, că s-a deschis Edenul pentru toți; înfrumusețează-te Efrata că pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioara; pentru că pântecul aceleia s-a arătat rai înțelegător, întru care este Dumnezeiescul Pom, din Care mâncând vom fi vii și nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște

ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, citim: *Fericit bărbatul... starea întâi.*

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8; 3 ale Înainteprăznuirii, și 5 ale Ierarhului:

glasul al 4-lea.

Stihirile Înainteprăznuirii:

Podobie: „Cel ce de sus ești chemat...”

lasul lui Isaia se plinește, că iată, Fecioara pe Cel nemărginit Îl poartă în pântece cu trup mărginit și vine să-L nască în chip minunat. De Dumnezeu primitoare peșteră, pregătește-te mai dinainte; Betleeme, gătește-te, că Împăratul pe tine te-a ales locaș. Iesle, primește pe Pruncul Hristos cel înfășat, Care voiește să dezlege legăturile oamenilor din a Sa bunătate.

Norul cel luminos și însuflețit, purtând ploaia cea cerească, vine acum să o verse pe pământ ca să-i adape fața. Primăvara harului, rândunica cea înțeleghătoare, având înăuntru, în pântece, naște în chip de negrăit, risipind iarna necunoștinței de Dumnezeu. Cămara cea curată și nespurcată aduce în peșteră întrupat pe Împăratul.

Scrisu-Te-ai împreună cu robii, Stăpâne, vrând să rupi zapisul greșelilor și să scrii în cartea vieții pe toți cei uciși prin viclenia șarpelui; și Fecioara Te poartă pe Tine, Cel ce pe toate le porți, înfășurat în trup muritor, Cel Care ai binevoit a te sălășlui în peșteră mică; pe Care Te-au lăudat cetele îngerești cele de sus cu dumnezeieștii păstori după ce Te-ai născut, spăimântându-se de puterea Ta.

Stihirile Sfântului, glasul al 2-lea:

Podobie: „Cu ce cununi de laude...”

Cu ce buze te vom lăuda noi nevrednicii pe tine, ierarhe sfinte? Căci fiind cu trupul în lume și viețuind mai presus de îngeri cu petrecerea ta cea cuviincioasă Lui Dumnezeu, te-ai arătat mângâiere tuturor celor ce se pocăiesc, ai tâlcuit

chipuri de pocăință și, cu vederile tale cele mai presus de fire, ai cunoscut cele ce vor să fie; pentru care Hristos Dumnezeu va judeca lumea toată, Cel ce are mare milă (de două ori).

Cu ce frumuseți de cântări te vom încununa, dumnezeiescile părinte? Cel ce te-ai îndeletnicit cu vederile, văzând cele mai presus de fire prin bogăția dumnezeiescului har; cele de departe le-ai cunoscut ca și cum ar fi de față și cu îndrăzneala ta cea către Dumnezeu ai muștrat pe slugile vrăjmașilor demoni, preaîndumnezeitele Nifone; și acum cere nouă de la Hristos să ne trimită mare milă. (de două ori)

Cu ce cununi de laude vom încununa pe purtătorul de Dumnezeu? Pe organul Dumnezeiescului Duh și sălașul tuturor virtuților, pe apărătorul celor ce se pocăiesc, pe păstorul cel cu adevărat de Dumnezeu ales și pe izbăvitorul cel prea grabnic al celor ce se află în nevoi; pe cel ce s-a arătat plin de lumină întru adormirea sa; pe cel prin care Hristos dăruiește pace credincioșilor și mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe pecetea ierarhilor și podoaba Bisericii, pe adâncul dumnezeieștilor vederi, pe mângâietorul cel prea puternic al celor ce se pocăiesc, veniți, o, iubitorilor de praznice, să-l cântăm cu laude. Bucură-te, strigându-i, purtătorule de Dumnezeu și cuprinzătorule de Dumnezeu, cel prea plin de har; bucură-te, cel ce ai muștrat vicleniile demonilor și ai arătat chipuri de pocăință, luminând cu strălucirile cele curate la cinstită adormirea ta. Pentru aceasta cei ce se aflau de față nu au putut să privească chipul tău. Mare este îndrăzneala ta, preacuvioase, cel ce ți-ai pus duhul tău în brațele Stăpânului. Căruia Îi cere, preafericite Nifone, să ne fie nouă preamilostiv în ziua judecății.

Și acum..., glasul al 6-lea:

Peșteră, pregătește-te, că sosește mieluşeaua purtând înlăuntrul său pe Hristos; iesle, primește pe Cel ce cu cuvântul ne-a dezlegat pe noi pământeni de fapta care nu se poate spune prin cuvânt; păstori, mărturisiți fluierând înfricoșătoarea minune; magi din Răsărit, aduceți Împăratului aur, tămâie și smirnă; că din Fecioara S-a arătat Domnul, Căruia Maica,

plecându-I-se ca o slujitoare, I s-a închinat și a zis către Cel ce era în brațele ei: «Izbăvitorul meu și Dumnezeule, cum Te-ai semănat întru mine și cum ai odrăslit întru mine?»

VOHOD:

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMILE

De la Pilde citire:

(10: 8; 3: 13-16)

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistieriile de aur și de argint. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei și în stânga ei bogăție și mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață și vrerea de la Domnul se gătește. Pentru aceasta vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmis sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați

puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărul va învăța gâtlejul meu, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, în ele nu este nimic sucit și fără rost. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la Pilde citire:

(10: 31-32; 11: 12)

Gura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc bunăvoința, iar gura păcătoșilor, strâmbătatea. Cântarul strâmb este urgisit de Domnul și cântărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mândria va veni și ocară, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei drepti, iar strâmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mâniei; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei drepti, iar cei vicleni vor fi prinși prin fapta lor. La moartea omului drept rămâne nădejdea, iar la moartea celui păcătos pierie nădejdea. Dreptul scapă din strâmtorare și cel fără de lege îi ia locul.

Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor drepti va fi mântuit. De

propășirea celor dreți cetatea se bucură, iar când pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvântarea oamenilor dreți, cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuință tace.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(4: 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vârsta bătrâneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind Lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și ameteala poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut Lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul Lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Lui și că poartă grijă de Sfinții Săi.

LA LITIE

Glasul 1:

Cuvioasă pomenirea ta,
purtătorule de Dumnezeu

părintele nostru, o prăznuim cu veselie; căci ai veselit pe toți cu multele tale vederi dumnezeiești și ai dezlegat feluritele nelămuriri ale necunoscătorilor; ai descoperit cursele demonilor și ai întărit în râvnă pe cei care se pocăiesc, ai propovăduit mărimea dumnezeieștii dragoste și a Sfințelor Taine, ai cercetat adâncul; căci pe toate le-ai isprăvit în Hristos, Cel ce te-a întărit, și dăruiești totdeauna părinteasca ta dragoste celor ce săvârșesc cu dor sfântă pomenirea ta.

Purtătorule de Dumnezeu, alesule apărător al Bisericii și vrednicule de dragoste păstor, cum te vom lăuda după vrednicie? Ai fost pus în sfeșnic ca o făclie prea strălucitoare și ai strălucit în lume cu mulțimea minunilor tale. Făcutu-te-ai tuturor toate, fericite, și ai mântuit aproape toată mulțimea turmei tale; având, deci, îndrăzneală către Stăpânul, cere, preasfințite Nifone, să dăruiască milă celor ce cinstesc pomenirea ta.

Glasul al 2-lea:

Pentru multele tale nevoințe, părinte al nostru Nifone, ai câștigat acum răsplătirile. Pentru aceasta nu ai dat somn

ochilor tăi, nici odihnă tâmpelor tale. Primitu-te-a pământul celor blânzi și cu cetele învățătorilor împreună te veselești. Ai auzit: „Bine, slugă bună și credincioasă!” și ți s-a dat cununa dreptății pe care o ai luat de la Arhipăstorul Hristos, pe Care roagă-L, preafericite, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Să ne adunăm cu credință și să cântăm astăzi cântare de prăznuire întru pomenirea de Dumnezeu purtătorului Nifon. Bolnavii și săracii împreună să se bucure și cei răniți de păcate să ia fiecare mângâierea cererilor lor; căci nu cu măsură dă părintele nostru cel de obște, ci din belșug dă mângâiere celor ce au trebuință; căci cu Dumnezeu fiind unit fericitul și îndeletnicindu-se cu dumnezeieștile vederi, ne-a descoperit nouă tainele negrăitelor judecăți ale Lui Dumnezeu și înfricoșătoarea prezență a Stăpânului cu slavă a arătat-o. Ci o, preacinstite luminătorule de Dumnezeu ales al părinților și al păstorilor, aleargă și izbăvește-ne pe noi nevrednicii de nevoia de acum cu rugăciunile tale.

Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Nu te întrista, Iosife, privind pântecul meu, că vei vedea pe Cel ce Se va naște din mine și te vei bucura, și ca unui Dumnezeu te vei închina, grăia Născătoarea de Dumnezeu către logodnicul său, mergând să nască pe Hristos. Pe aceasta să o laudăm, zicând: Bucură-te, cea plină de har, cu tine este Domnul și prin tine cu noi!

LA STHOAVNĂ

Stihurile, glasul 1:

Podobie: „Ceea ce ești bucuria...”

În pământul celor blânzi sălășluiești, Nifone, părintele nostru, și luminezi lumea cu cinstită viețuirea ta, învățând pe cei răniți de săgeata vrăjmașului puterea pocăinței, pentru care Dumnezeu se milostivește și întâmpină pe cei ce cad, ca un iubitor de bunătate.

Stih: *Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfânt din muntele cel cu umbră deasă. (Avac. 3: 3)*

Simplu și blând te-ai arătat, sărac cu duhul, vas al dragostei dumnezeiești și bogat în înțelepciune; făcutu-te-ai viteaz și înțelept și cu totul după asemănarea Lui Dumnezeu; și acum să arăți milostivire, după cum știi, celor ce te cinstesc pe tine cu evlavie.

Stih: *Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat. (Avac. 3: 2)*

În pământul celor blânzi sălășluiești, Nifone, părintele nostru, dar pomenește-ne și ne izbăvește pe noi, cei ce săvârșim cu dor pomenirea ta, de înfricoșătoarele ispite și de smintelile care s-au înmulțit și amenință cu căderea din dreapta credință.

Slavă..., **glasul al 4-lea:**

Preasfințite Nifone, pe tine te cunoaștem izvor al minunilor, atât după îndrăzneala ta, cât și după iubirea ta de osteneală. Căci viețuind cu totul ca un fără de trup, nu ai fost furat de iubirea de sine, ci lovindu-te pe tine însuși și necăjindu-te ai ajuns la desfătarea nepătimirii. Înfricoșatu-s-au căpeteniile întunericului de răbdarea ta și ai bucurat cetele îngerilor cu bărbăția ta. Căci îndeletnicindu-te cu dumnezeieștile vederi atât cât este cu putință, L-ai văzut pe Dumnezeu stând la judecată, ai privit suirea sufletelor și ai aflat pedepsele și răsplătirile lor; pe toate le-ai putut în Hristos, Cel ce te-a arătat pe tine minunat, Cel ce ne dăruiește cu rugăciunile tale mare milă.

Și acum..., **glasul al 4-lea:**

Fecioară nenuntită, de unde vii? Cine este părintele tău și cine este maica ta? Cum de porți în brațe pe Ziditorul? Cum nu s-a stricat pânțelele tău? Cu tine, Fecioară, vedem pe pământ săvârșindu-se mari, uimitoare și înfricoșătoare taine; iar noi, ca o datorie vrednică de tine, îți pregătim pe pământ peștera și cerem cerului să trimită steaua; iar magii vin de la Răsărit spre Apus, ca să privească pe Mântuitorul oamenilor ca Prunc, hrănindu-Se cu lapte.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... **și celelalte...**

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Podobie: „*Degrab ne întâmpina...*”

Păstor de Dumnezeu ales al Bisericii Lui Hristos și propovăduitor de Dumnezeu înțelept către căile pocăinței, ai învățat pe cei ce greșesc. Muștră-at-ai cu rugăciunea ta vicleniile duhurilor necurate, ai strălucit la față ca și Moise, de Dumnezeu văzătorul, și acum roagă-te Domnului pentru cei ce te cinstesc pe tine.

La binecuvântarea pâinilor se cântă Troparul Sfântului glasul al 4-lea:

Păstor de Dumnezeu ales... (de două ori). Apoi a Înainteprăznuirii Gătește-te Betleeme, ... (o dată).

LA VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Înainteprăznuirii (de două ori), Slavă..., al Sfântului, Și acum..., al Înainteprăznuirii:

După prima catismă, sedeauna, glasul 1:

Podobie: „Mormântul Tău, Mântuitorule, ...”

tragi pe toți cu înțeleptele tale învățături și arăți învederat chipurile pocăinței, și mântuiești cu rugăciunile tale pe cei ce te caută cu dor, ajutând celor ce cinstesc dumnezeiască pomenirea ta cu credință, preaslăvite Nifone, lauda ierarhilor și cinstea părinților.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea

Podobie: „Pe Cuvântul cel împreună...”

Betleeme, gătește-te spre întâmpinarea Fecioarei Maria, Maica Lui Dumnezeu! Că iată, vine la tine, purtând Prunc pe Hristos, Cel pururea împreună cu Tatăl cel fără de început și cu Duhul Sfânt; pe Care în peșteră Îl va naște, fecioară rămânând.

După a doua catismă, sedeauna: glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Trecând prin felurite ispite, ai suferit întristări foarte dureroase și ai devenit răbdător, prealăudate, rugându-te neconținut și lovindu-te pe tine însuși mai presus de fire, ca un fără de trup; iubit ai fost Împăratului, Care te-a arătat păstor oilor celor cuvântătoare.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea

Podobie: „Nădejdea cea bună a lumii...”

Împărații cei din Persia au adus de demult aur, tămâie și smirnă Împăratului și Dumnezeu, Celui Care S-a născut. Iar noi acum înainteprăznuind Nașterea Sa, cu gând cucernic, din suflet Îi aducem credință, nădejde și dragoste, lăudând pe Fecioara.

POLIELEU Robii Domnului...

MĂRIMIRILE**Glas 1**

Stih 1: *Auziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48, 1).*

Fericimu-te pe tine, Sfințitorule Părinte Nifone, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi Lui Hristos Dumnezeuul nostru.

Stih 2: *Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Psalm 48, 3).*

Stih 3: *Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (Psalm 25, 8).*

Stih 4: *Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (Psalm 36, 30).*

Veniți toți, într-un glas să laudăm pe Sfântul Ierarh Nifon, zicând: pe învățătorul cel de obște.

Stihuri:

Stih 5: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 6: *Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lauda (Psalm 83, 5).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! **(de trei ori)**

**După Polieleu: sedeauna,
Glasul al 8-lea:**

Podobie: „Pe înțelepciunea și Cuvântul...”

Îmbogățitu-te-ai pe tine însuți cu înțelepciunea, cu frică ai petrecut urmând voia Domnului și disprețuind trupul, pricinile patimilor le-ai tăiat cu rugăciunea ta și ai devenit locaș al dumnezeiescului Duh. Te-ai arătat de aceeași stare cu îngerii, învățând cele negrăite ale lor, fericite; pentru aceasta strigăm ție: Roagă-te Lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor care prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum... **a**

**Înaintepăznuirii,
glasul al 8-lea:**

Podobie: „Porunca cea cu taină...”

Mai înainteprăznuirea Nașterii Lui Hristos săvârșind să prăznuim, credincioșilor, și după vrednicie toți mai înainte să întâmpinăm, daruri ca și magii aducând faptele bune; și să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeuului nostru, Celui ce S-a născut în Betleem

fără sămânță din Fecioara, fiica Lui Dumnezeu; pe Acela toți Îl slăvesc.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea

**Prochimenul,
Glasul al 4-lea:**

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. (Psalm 115: 6)

Stih: *Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie. (Psalm 115: 3)*

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

(Luca 6: 17-23)

(din data de 6 decembrie)

Psalmul 50:

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Nifon, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stihul: *Miluește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Stihira, glasul al-6-lea

Cinstită pomenirea ta, adunându-ne cu dragoste, o lăudăm, Cuvioase Nifone. Și

cerem să te rogi pentru noi iubitorului de oameni să ne scoată din feluritele primejdii și să lumineze pe cei ce sunt în înșelare, ca să se întoarcă spre cunoștința cea adevărată.

CANOANELE

Se pun: Canonul Înainteprăznuirii cu irmosul pe 6, (din Minei) și Canonul Sfântului Ierarh, pe 6.

Cântarea 1

Canonul Sfântului Nifon

glasul al 8-lea:

Irmosul:

«**A**pa trecându-o ca pe uscat și din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul striga: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Stih: *Sfinte Ierarhe Nifon, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi!*

Risipește, Părinte, nerodirea și îngustimea minții mele și cu lumina rugăciunilor tale întărește-mă, ca să laud cu veselie preacinstită pomenirea ta.

Zdrobind năvălirile patimilor și răbdând cu umilință, ai luminat ca o făclie, părinte, și ai întâmpinat cu bucurie pe Stăpânul.

Păzind cu totul nestinsă făclia dragostei tale față de Dumnezeu,

Nifone, ai disprețuit toate deșertăciunile și ai devenit curat cu inima.

Slavă...

Petrecând bărbătește cu nevointă și veselindu-te cu vederile dumnezeiești, ai fost ales păstor al turmelor celor cuvântătoare, după cum Pavel ți-a arătat în vis.

Și acum...

Potolește năvălirile patimilor mele și în pocăință întărește-mă să viețuiesc, ca să văd slava celor care s-au mântuit, Fecioară, cu rugăciunile tale.

Catavasie: *Hristos Se naște, slăviți-L...*

Cântarea a 3-a:

Canonul Sfântului Nifon

Irmosul:

«**T**u ești întărirea mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeu meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!»!

Dumnezeu a arătat încă de pe pământ, înainte de a te muta, sufletului tău, părinte, cămările în care acum sălășluiești.

Prin învățătura ta, sfinte, curgând nouă mierea buzelor tale, dăruiește, cuvioase, celor ce te cinstesc pe tine dulceață în necazuri.

Roagă-te Dumnezeului și Mântuitorului tău, după cum ai spus celor ce te iubesc pe tine, cuvioase, ca să rămână împreună cu tine luminați întru înălțime.

Slavă...

De pretutindenii au stricat cinstea sufletului meu, sfinte, trei patimi uriașe; alergând, izbăvește-mă cu rugăciunile tale!

Și acum...

Mântuiește-mă, Stăpâna și apărătoarea mea, strig ție, Maică a Lui Dumnezeu, căci al tău ajutor îl chem în fiecare zi.

Catavasia: *Fiului Celui născut fără stricăciune din Tatăl...*

CONDACUL Înainteprăznuirii,
glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrait. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să Se

arate Prunc tânăr, Dumnezeu
Cel mai înainte de veci.

ICOSUL Înainteprăznuirii

Sfintele cuvinte ale
proorocilor iau sfârșit, că iată,
Fecioara vine să nască pe
Dumnezeu cu trup în cetatea
Betleemului, înăuntrul peșterii.
Toată făptura să se
îmbogățească, să se bucure și să
dănuiască! Stăpânul tuturor
vine să viețuiască împreună cu
robii, scăpându-ne din stăpânia
celui străin pe noi, cei supuși
stricăciunii; și Se arată ca un
prunc înfășat în iesle, Prunc
tânăr, Dumnezeu Cel mai
înainte de veci.

Sedealna Sfântului, glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumusețea fecioriei
tale...*

Ȑi văzut pe Dumnezeu prin
curăția minții și cu rugăciunile
tale i-ai păzit pe credincioși când
Cel Preaînalt te-a arătat pe tine
păstor cu voia Sa, căci ai izgonit
lupii de la turmă, cuvioase, și ai
călăuzit-o la pășunile vieții celei
mai desăvârșite; pentru aceasta,
cinstindu-te, acum strigăm:
Bucură-te lauda dumnezeiască a
păstorilor!

Slavă... Și acum... a

**Înainteprăznuirii
glasul 1**

Bucură-te, Sioane; Betleeme,
pregătește-te! Atotțiitorul,
trimițând steaua înainte, a vestit
smerenia Sa cea nemăsurată; că
Acela de Care se cutremură
puterile cerești, cu adevărat Se
naște din Fecioara, fără de
schimbare, Unul Dumnezeuul
nostru.

Cântarea a 4-a:

Canonul Sfântului Nifon

Irmosul:

«**A**uzit-am, Doamne, taina
rânduiei Tale, înțeles-am
lucrurile Tale, și am preaslăvit
Dumnezeirea Ta».

Ea un turn nebiruit a arătat
Dumnezeu sfântul tău suflet,
pentru aceasta toți alergăm la
tine ca să fim acoperiți, Nifone,
cu rugăciunile tale.

Strâmtorat fiind de ispite, ai
alergat către Preacurata
Stăpână și a ușurat furtuna,
înveselind întotdeauna fața ta.

Slavă...

Întristat fiind mă rog: arată-
mi îndrăzneala ta, fericite, căci
ca un păstor de Dumnezeu ales
poți să-mi dăruiești pace cu
rugăciunile tale.

Și acum...

Eea ce ești sfântă și fără de
prihană, binecuvântată și

preacurată, mântuiește, milostivește-te de robul tău care cu osârdie nădăjduiește acum în tine.

Cântarea a 5-a:

Canonul Sfântului Nifon

Irmosul:

«**L**uminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni».

Îngerii din înălțimile cerești te-au iubit, înțelepte, și ți se făceau acoperământ, trimiși fiind de Cel Preaînalt ca să te vindece.

Slavă...

Ăi lăsat ca pe o apă curată rugăciunile tale, Nifone, celor însetați și celor ce te caută, care acum află cum dezlegi năvălirea patimilor.

Și acum...

Rouă înțeleghătoare a picurat din pânțelele tău și ai încăput pe Domnul, Preasfântă Maică, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 6-a:

Canonul Sfântului Nifon

Irmosul:

«**C**urățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele și, Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele»!

Vedeai zilnic pe Iisus, fericite, întru Duhul Său, cu sărut dumnezeiesc, cu dragoste sărutându-te. Pentru aceasta, Nifone, ai răbdat multe ispite.

La sfârșitul tău, părinte, fața ți-a strălucit ca soarele și ai primit cetele tuturor Sfinților ca pe niște prieteni preaiubiți și oștile îngerilor care laudau suirea ta.

În viața ta, Nifone, te-ai făcut blând, dulce, vesel și iubit Lui Dumnezeu, sărac cu duhul și înțelept cu cunoștința, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă...

În privegheri petrecând și adăpându-te cu lacrimi, ai odrăslit roadele Dumnezeiescului Duh; pentru aceasta Domnul te-a trimis păstor vrednic turmelor Lui.

Și acum...

Stăpână bună, neprihănită și cu totul luminată, nepătată și masă preacurată, îmbogățitoarea tuturor, păzește-mă nebiruit!

Catavasia: *Din pântece pe Iona, ...*

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cele de sus căutând...*

Cu frica de Dumnezeu ai supus trupul și păzindu-ți întotdeauna mintea, te-ai întraripat către înălțimea celei mai bune cunoștințe, cuvioase, și ai dobândit dragoste, rugându-te Domnului pentru noi toți.

ICOSUL:

Trimițându-mi, Mântuitorule, luminarea strălucirii Tale, izgonește, rogu-mă, seceta patimilor mele, ca să cânt, după vrednicie, dumnezeiasca pomenire a înțeleptului ierarh Nifon și dumnezeieștile lui isprăvi, căci s-a arătat cu adevărat mare, încredințându-o pe aceasta faptele din viața sa; de aceea, strălucind tuturor marginilor ca steaua lucefărului, luminează pe cei ce zac în întuneric și, propovăduind tuturor pocăința, ridică-i pe cei leneși, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

SINAXARUL

Se citește al zilei din Minei și se adaugă:

În această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Nifon, episcopul Constanțianeii din Egipt.

În zilele Sfântului Împărat Constantin cel Mare era în Constantinopol un boier al palatului împărătesc cu numele Savatie, care a fost numit stratilat al orașului. Fiind primit cu cinste de cel dintâi boier al cetății cu numele Agapit care-l vizita adesea, l-a cunoscut și pe fiul acestuia, Nifon, care pe atunci avea opt ani. Văzându-l a întrebat dacă copilul știe carte și, aflând că nu fusese dat la învățătură, i-a propus lui Agapit să-l trimită pe Nifon la el acasă în Constantinopol ca să învețe Sfintele Scripturi.

Ajungând acolo Nifon s-a dăruit cu totul studiului, arătând multă dragoste de carte și având multă evlavie către cele dumnezeiești, astfel încât în scurt timp toți au început să se minuneze de cunoștințele sale, de blândețea, de tăcerea și de smerenia sa. Se spunea despre el că la vârsta aceea copilărească împlinise deja lucrurile bătrânilor.

Trecând anii Nifon a dorit să se întoarcă la părinții săi și la casa părintească, dar femeia lui Savatie, neavând fii și iubindu-l foarte mult pentru virtuțile pe care le avea, voia să-l facă moștenitor al lor și căuta să-l împiedice pe Nifon să-și împlinească gândul. Așa că mai marele curții aflând pricina mâhnirii ei i-a cerut să i-l dea lui în purtare de grijă pe Nifon, promițând că îl va face pe acesta să uite de casă și de părinți; și ducându-l la adunările tinerilor desfrânați și răsfățați și, profitând de faptul că Nifon căuta o oarecare mângâiere pentru că nu-și putea împlini dorința de a se întoarce la

casa sa, l-a învățat pe acesta cu băutura, cu cântecele deșarte, cu chefuirea și cu desfrâul, de ajunsese bietul Nifon de nerecunoscut, depărtându-se cu totul de învățatura și fapta bună. Trăia o viață atât de ticăloasă, că ajunsese să se deznădăjduiască pentru mântuirea sa, afundându-se cu atât mai mult în mocirla păcatelor.

Însă Dumnezeu, «Care nu voiește moartea păcătosului, ci... să se întoarcă și să fie viu», S-a milostivit de Nifon și prin prietenul său Nicodim, care s-a mirat văzându-l «cu fața înfricoșată ca de arap», l-a adus pe Nifon la pocăință. Și în timp ce cu multă mahnire și amărăciune își plângea viața lui cea pierdută în păcate și se tânguia și se bătea cu mâinile în piept, a venit o negură întunecată peste dânsul și l-a aruncat în boală și frică peste măsură. Când s-a făcut dimineață a mers la biserică și a căutat spre icoana Preacuratei Fecioare Maria și suspinând a zis: "Miluiește-mă, apărătoarea creștinilor, ceea ce ești cu dar dăruită, curată, ajută-mi pentru mila ta cea mare, că tu ești nădejdea celor ce se pocăiesc". Acestea zicând, chipul Maicii Domnului a căutat la dânsul cu fața veselă și blândă; și văzând această minune s-a mângâiat și a căpătat nădejde în marea milostivire a Lui Dumnezeu. Iar minunea aceasta în care Maica Domnului îl privea cu fața veselă se repeta de câte ori se îndrepta spre ea cu sufletul în pocăință; iar când păcătuia Măicuța Domnului îl privea cu fața înfricoșată și posomorâtă.

Odată căzând el într-un puț, din ispita diavolului, a cerut ajutorul Maicii Preacurate și îndată s-a aflat întreg și nevătămat afară din fântână și s-a încredințat astfel că Maica Domnului îi este ocrotitoare. Altădată Maica Domnului l-a ridicat din boală grea și, ca semn al dragostei și milei Lui Dumnezeu, i-a dăruit o stâlpare care era «dar din Darul Domnului» și i-a cerut să se înarmeze împotriva diavolilor că «va călca pe ei ca pe fân».

Astfel fericitul Nifon, cu ajutorul Lui Dumnezeu îndreptându-și viața sa, s-a lepădat de lume și s-a făcut monah. Se sârguia întru mari nevoițe și osteneli, omorându-și trupul, supunându-l duhului și petrecându-și zilele sale în lacrimi și-n aspră pocăință. Își punea pază gurii sale, foarte mult păzindu-se de cuvinte deșarte și cu atât mai vârtos de cuvinte necurate sau de dosădiri și de clevetiri.

Adeseori se închidea în coliba sa și, dezbrăcându-se de haine, se bătea peste tot trupul său și atâta se rănea, încât uneori și carnea cădea de pe dânsul, dar astfel se înarma tare împotriva vrăjmașului celui nevăzut. Atâta s-a chinuit cu foamea și cu setea, până când a omorât în sine patima cea vătămătoare.

Apoi a îngăduit Dumnezeu asupra cuviosului Nifon o ispită, pentru ca, lămurindu-se ca aurul în topitoare, să se afle vrednic de darul Lui. Iar ispita a fost aceasta, că i s-a întunecat mintea patru ani, prin lucrarea diavolească. În tot timpul acesta diavolul a încercat să-l facă pe Nifon

să-și lase rugăciunea și să nu mai creadă în Dumnezeu. Și deși voia să facă rugăciunea, nu putea că mintea i se răzvrătea; dar niciodată n-a dat crezare diavolului care căuta să-l facă să nu mai creadă în Dumnezeu. După acești patru ani de mare suferință, i s-a strecurat o îndoială în inimă și i-a cerut Lui Hristos să-i vestească dacă este Dumnezeu și, primind semn din icoană, îndată s-a ridicat ispita și Sfântul a căpătat îndrăzneală mare asupra diavolilor. Și ducându-se la Biserica Lui Dumnezeu a văzut acolo o vedenie prea minunată, în care Domnul îl primea ca pe fiul risipitor, iar îngerul Domnului vărsa peste capul lui un pahar plin cu mir.

Trecând prin atâtea ispite și încercări, fericitul Nifon atât de luminați își avea ochii minții, încât cunoștea tainele inimii omenești și cu îngerii vorbea ca și cum ar vorbi cu niște prieteni ai săi și vedea pe diavoli cu ochii.

Și a început Sfântul a sfătui oamenii, a-i învăța cele de folos, a-i mângâia pe cei mâhniți; le arăta că toate patimile se biruiesc cu postirea și cu privegherea; le vorbea despre cât de mare e mila Lui Dumnezeu pentru toată făptura și că nu trebuie să deznădăjduiască, căci Dumnezeu pe toți îi primește dacă se pocăiesc; și la atâta smerenie și lepădare de sine ajunsese că i-a dăruit Domnul darul tămăduirii și al înainte-vederii.

Cuviosul a zidit o biserică în Constantinopol în numele Preacuratei de Dumnezeu Născătoare și, având lângă dânsa locuința sa, pe

mulți necredincioși îi întorcea la credința Lui Hristos. Și multe și minunate fapte săvârșind Cuviosul Nifon s-a apropiat de bătrânețe și a sosit vremea arhieriei lui, care i s-a vestit mai înainte de la Dumnezeu prin vedenie. I s-a arătat un loc oarecare plin de mulțime de oi care nu aveau păstor. Și cugetând în sine fericitul, cum nu se tem de lup aceste oi singure, îndată i-a venit înainte un bărbat cu sfințită cuviință, asemenea Apostolului Pavel, și i-a zis: "Ce stai privind la oile cele împărătești și tu, fiind fără de lucru, pentru ce nu le paști?" Fericitul Nifon răspunse: "Oare eu să pasc oile împărătești, fiind neînvățat la un lucru ca acesta și neputincios cu totul?". Iar cel ce se arătase i-a zis: "Ție ți-a poruncit să le paști puțin și după aceea, odihnindu-te, vei primi mare plată". Și zicând acestea i-a dat un toiag, încredințându-i și oile și staulul, apoi s-a dus.

Iar arhiepiscopul Lui Dumnezeu Nifon a început cu multă sârguință a paște oile Lui Hristos, îngrijindu-se pentru mântuirea lor; și era ca un tată adevărat al sârmanilor și al văduvelor, celor neputincioși era făcător de bine și doctor fără de plată. Pe lângă acestea a făcut și minuni în multe chipuri, despre care n-a fost cu putință a se scrie și pentru care a fost mult cinstit și iubit de toți. Păscând Sfântul Nifon Biserica Lui Hristos câtăva vreme, s-a apropiat de sfârșitul său, pe care l-a știut cu trei zile mai înainte. În acea noapte Sfântul Nifon a făcut rugăciune îndestulată pentru sine și pentru

turma sa și i s-a arătat îngerul Domnului, mângâindu-l și întrebându-l pe dânsul despre odihna care i s-a pregătit lui. Iar dimineața a venit la el Marele Atanasie care a fost martor al adormirii lui și a văzut cum i s-a luminat fața și a început să vadă pe sfinții îngeri, apoi pe mucenici și prooroci care veniseră să-l întâmpine la trecerea în viața cea veșnică. Apoi i s-a arătat însăși Împărăteasa cerului și a pământului căreia i-a zis: "Bucură-te, cea cu dar dăruită, lumina mea cea preafrumoasă, ajutoarea și tăria mea; bine te voi cuvânta pe tine, ceea ce ești bună, că îmi aduci aminte de mila darului tău". După aceasta a tăcut și s-a luminat fața lui ca soarele, încât s-au înspăimântat toți cei ce erau acolo. Atunci s-a simțit și un miros de bună-mireasmă.

Astfel și-a dat cinstitul și sfințitul său suflet în mâinile Lui Dumnezeu, în douăzeci și trei ale lunii decembrie. Și s-a făcut prin toată cetatea multă plângere și tânguire și l-au îngropat cu cinste în biserica cea mare a Sfinților Apostoli, slăvind pe cel Preamilostiv asupra păcătoșilor, pe Dumnezeu Cel minunat întru sfinții Săi, pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh în veci. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a:
Canonul Sfântului Nifon
Irmosul:

«De șapte ori cuptorul tiranul haldeilor l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia cu putere mai bună izbăviți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii»!

Te-ai făcut ochi al Duhului Sfânt întru cele minunate, căci ai văzut, părinte, călătoria sufletelor și judecata și ai strigat cu frică: lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Când trebuia să pleci din viață, părinte, ai văzut cetele sfinților și pe Însuși Domnul venind la tine, de trei ori fericite, cu mulțimea îngerilor, cu care strălucind, împreună te-ai înălțat la cele înalte.

Slavă...

Stăpânul S-a arătat ție și te-a încununat ca pe un biruitor ori de câte ori te-ai rugat, nevoindu-ți în multe chipuri trupul, cuvioase, și ai cântat cântări de biruință: toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul.

Și acum...

Stăpâna lumii, tu ești apărătoarea mea, miluiește-mă, Fecioară Doamnă, tu ești

acoperământul meu, ajută-mă ca să-ți cânt și să mă închin ție; Născătoare de Dumnezeu neprihănită, nu mă lepăda pe mine cel osândit.

Cântarea a 8-a:

**Canonul Sfântului Nifon
Irmosul:**

«**T**inerii evreiești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală și focul în rouă l-au prefăcut, strigând: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci! Primit-ai în inimă legea cea dumnezeiască și te-ai arătat ca un nou Moise și ai cântat Domnului: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!»!

Primind, Cuvioase, pâinea cerească și paharul Domnului, ai adus jertfă bine primită Ziditorului; astfel sufletele le-ai călăuzit la pășunile mântuirii.

Slavă...

Pe tinerii din cuptor i-ai închipuit prin silirea firii, trecând, după psalmistul, prin foc și prin apă și te-ai sălășluit cu Stăpânul.

Și acum...

Vai, mie! Am căzut și am pierdut vrednicia cea dintâi; te rog, ridică-mă, Fecioară, căci te-ai făcut Atotîmpărăteasă și poți toate câte le voiești.

Catavasia: *Cuptorul cel răcorit a închipuit...*

Cântarea a 9-a:

**Canonul Sfântului Nifon
Irmosul:**

«**S**păimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecul tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

Învrednicește-mă, părinte, să văd slava ta cea mai presus de fire pe care o ai câștigat în ceruri și dumnezeiasca veselie și desfătare pe care Dumnezeu ți le-a dat, ca să cer ție har, chiar dacă darul este mai presus de mine.

Viața ta este frumoasă, cu totul duhovnicească și plină de har și minunată, călăuzind pe toți spre pocăință, iar minunile tale cele multe și îndrăzneala către Dumnezeu dăruiesc celor ce cinstesc pomenirea ta, de Dumnezeu înțelepțite, nădejde de mântuire.

Slavă...

Eu adevărat se laudă cetatea care te-a crescut și în care te-ai

nevoit, înțelepte Nifone, curățindu-se cu rugăciunile tale, dar mai mult decât aceasta se bucură turma ta, care are cinstitul și dumnezeiescul tău trup, izvor de multe minuni, celor ce se apropie cu credință.

Și acum...

Ăscultând, ceea ce ești bună, glasul meu plin de trândăvie și întristare cu care strig, deschide-ți îndurările tale de maică și izgonește tirania patimilor și vicleana obișnuință și dă-mi ridicare, Doamna mea, ca să cânt cu tot sufletul mărețiile tale.

Catavasia: *Taină străină văd și neobișnuită...*

LUMINÂNDA, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ucenicii să ne suim...*

Pe tine te cinstim dumnezeiescule Nifone, lăudând cu cântări cinstitele tale nevoițe pe care le-ai răbdat mai presus de fire și, luând darul minunilor, te-ai făcut cald propovăduitor al pocăinței și ai mântuit pe toți, întărindu-i cu învățăturile tale și îndreptându-i către dumnezeieștile pășuni ale mântuirii, ca un păstor de Dumnezeu ales și luminător al Bisericii.

Slavă... Și acum..., a
Înainteprăznuirii:

Eei ce ne deprindem cu fapta bună și ne nevoim a ucide patimile prin înfrânare, să aducem acum cu credință înaintea Celui ce voiește a Se naște cu trup din Fecioara, Lui Dumnezeu, Celui ce a binevoit mântuirea noastră, fapta cea vrednică de laudă și gândul cuvios către cele dumnezeiești, întocmai ca darul cel din trei materii al magilor și al păstorilor.

LA LAȚDE

Se pun Stihirile Ierarhului pe 4,
glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Locaș al virtuților și luminător prea strălucit te cunosc credincioșii, slăvite Nifone, și organ al Dumnezeiescului Duh; grăind și făptuind cu ușurință toată calea și chipul pocăinței și zdrobind toate cursele și vicleniile demonilor cu rugăciunea ta stăruitoare și îndelungă către Domnul.

Viața ta cea plină de pocăință și dragoste pentru Domnul te-a arătat slăvit; pentru aceasta, îmbogățindu-te, ai dat celor ce cu credință se apropie de tine, ca

niște roade ale Duhului, înțeleptele tale învățături, cuvioase Nifone; și nouă, celor care te cinstim pe tine, dăruiește-ne dumnezeiescul har al pocăinței, făcătorule de minuni, părintele nostru.

Cu a ta multă îndrăzneală către Domnul ai fost slăvit, strălucit fiind cu harul ca și cu un soare și, când te-ai mutat din viață, toată ceata sfinților a stat lângă tine și i-ai sărutat, vorbindu-le prea prietenos; iar, în cele din urmă, Stăpânul tuturor, deschizându-Și brațele, te-a primit cu dumnezeiască cuviință.

Stând înaintea Domnului tău, întâmpină-i pe cei care te caută și scoate-i din primejdii cu îndrăzneala ta, și încetează smintelile și năvălirile ereziilor care în multe chipuri s-au înmulțit și încearcă în chip viclean să grăiască cele ale dragostei, dar se îndepărtează de la buna credință și de la dreapta predanie.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Aflatu-te-am pe tine, purtătorule de Dumnezeu, turn al pocăinței. Căci ție ți se potrivește, Părinte, a propovădui cu Pavel că «toate le pot în Hristos, Cel ce mă întărește», și cu fapta

ai arătat a fi îndreptățit întru toate; trupul l-ai omorât cu iubirea de osteneală, iar inima ți-ai curățat-o cu dumnezeiasca iubire, mintea ți-ai strălucit-o cu dumnezeieștile vederi și bine ai aflat tainele celor negrăite și mai presus de lume; deci, îndumnezeit cu împărtășirea celor dorite, la Cel după asemănare ai ajuns și fiu al Lui Dumnezeu te-ai făcut după har. Așadar, îmbogățindu-te de dragoste față de oameni, precum Stăpânul, grăbește-te spre noi cei ce te căutăm, de Hristos purtătorule, și dăruiește pace și unire Bisericii.

Și acum... **a Înainteprăznuirii,**
glasul al 8-lea:

În Betleem Se naște Făcătorul a toate și Împăratul cel mai înainte de veci Edenul deschide. Sabia cea de foc s-a retras; peretele cel din mijloc al vrajbei s-a stricat; cereștile puteri se amestecă cu cei de pe pământ; îngerii cu oamenii mare praznic pregătesc; cei curați daruri aduc Celui curat; pe Fecioara o vedem încăpând ca un scaun al slavei de heruvimi pe Dumnezeu, Cel neîncăput nicăieri, și purtând pe Cel pe Care Îl poartă heruvimii cu

teamă, ca să dea lumii mare milă.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și apolisul

LĂ LITURGHIE

La Fericiri se pune: din Canonul Înainteprăznuirii Cântarea a 3-a, pe 4 și din Canonul Sfântului Cântarea a 6-a, pe 4.

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii Lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

La sfârșitul tău, părinte, fața ți-a strălucit ca soarele și ai primit cetele tuturor Sfinților ca pe niște prieteni preaiubiți și oștile îngerilor care lăudau suirea ta.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

În viața ta, Nifone, te-ai făcut blând, dulce, vesel și iubit Lui Dumnezeu, sărac cu duhul și înțelept cu cunoștința, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă...

În privegheri petrecând și adăpându-te cu lacrimi, ai odrăslit roadele Dumnezeiescului Duh; pentru aceasta Domnul te-a trimis păstor vrednic turmelor Lui.

Și acum...

Ștăpână bună, neprihănită și cu totul luminată, nepătată și masă preacurată, îmbogățitoarea tuturor, păzește-mă nebiruit!

TROPARUL Înainteprăznuirii:
glasul al 4-lea:

Gătește-te, Betleeme, că s-a deschis Edenul pentru toți;

înfrumusețează-te Efrata că pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioara; pentru că pântecelul aceleia s-a arătat rai înțelegător, întru care este Dumnezeiescul Pom, din Care mâncând vom fi vii și nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

TROPĂRYL Sfântului,
glasul al 4-lea:

Păstor de Dumnezeu ales al Bisericii Lui Hristos și propovăduitor de Dumnezeu înțeleptit către căile pocăinței, Sfinte Nifone, i-ai învățat pe cei ce greșesc; muștrat-ai cu rugăciunea ta vicleniile duhurilor necurate și ai strălucit la față ca și Moise de Dumnezeu văzătorul; și acum roagă-te Domnului pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă...,

CONDACRYL Sfântului,
glasul al 2-lea:

Podobie: *Cele de sus căutând...*

Cu frica de Dumnezeu ai supus trupul și păzindu-ți întotdeauna mintea, te-ai întraripat către înălțimea celei mai bune cunoștințe, cuvioase, și

ai dobândit dragoste, rugându-te Domnului pentru noi toți.

Și acum...

CONDACRYL Înainteprăznuirii,
glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrait. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

ĂPOSTOLRYL

Din Epistola a doua către Timotei

(2: 1-10):

(Caută la Apostolul din 26 octombrie).

EVANGHELIA

De la Ioan (14, 1-11):

(Caută vineri în săptămâna a șasea după Paști).

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

